

Cesta transrodovej ideológie ku kultúrnej hegemonii

Frank Furedi

28. marca 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Transgenderizmus

Transgenderizmus sa stal doslova jednou z najprestížnejších ideológií našej doby, hoci sa za ideológiu nepovažuje. Ideológia totiž nie je iba nejaký všeobecne prijímaný svetonázor, ktorý ponúka vysvetlenie niektorej dimenzie spoločenskej skúsenosti. Ideológia je čosi viac: jej cieľom je ovplyvňovať správanie ľudí, **aby verejný život posunula k určitému politickému cieľu**. Transgenderizmus spĺňa všetky tieto kritériá. Snaží sa nielen zmeniť, ale aj prevrátiť spôsob, akým spoločnosť vníma ľudský život. Jeho cieľom je predovšetkým prepísať spoločenské pravidlá a kultúrne predpoklady, ktoré definujú, čo znamená byť mužom alebo ženou.

Zdroj: Right to Education Initiative

Hoci jeho bezprostredným cieľom je zmazať rozdiel medzi mužom a ženou a bagatelizovať pojem biologického pohlavia, transgenderizmus má aj širší cieľ – usmerňovať myslenie. Ide o ideológiu, ktorej ambíciou je **usmerňovať spôsob, akým ľudia uvažujú o takých rozsiahlych otázkach, ako je identita človeka, biologické a sociálne pohlavie a ľudské vzťahy**. Ako každá ideológia, ktorá má tendenciu kontrolovať myslenie, aj transgenderizmus je absolútne netolerantný k tým, ktorí spochybňujú jeho svetonázor.

Zo sociologického hľadiska možno transgenderizmus považovať za najbežnejší prejav politiky kultúrnej identity. Priznáva nespochybniteľný status individuálnej konštrukcii vlastnej identity do takej miery, že ak sa ju niekto odváži spochybniť, môže byť ľahko obvinený z kultúrneho kacírstva. Hoci sa transgenderizmus hlási k hodnotám fluidity a slobodnej voľby, je maximálne nepriateľský voči tvrdeniam, ktoré sú v rozpore s jeho vlastným svetonázorom.

Na vzostupe tejto ideológie, ktorá sama seba nepovažuje za ideológiu, je pozoruhodná rýchlosť, s akou začala ovplyvňovať apolitické a kultúrne elity v angloamerickom svete. Stačí si vypočuť Keira Starmera, lídra britskej Labouristickej strany, ktorý kritizoval člena svojej strany za to, že použil slovo „žena“ na označenie biologického pohlavia, aby sme videli, že **transgenderizmus sa stal vo svete ambicióznym politikom ortodoxiou**. Samozrejme, nie je to tak, že transgenderizmus je obmedzený na jednu stranu politického spektra. Carla Denyerová, spolulíderka Strany zelených, tiež prijala absurdnú prax popierania

ľudskej fyziológie a odsúdila tých, ktorí spochybňujú opodstatnenosť transgenderizmu, a označila ich za členov nenávistej skupiny. Samotná bývalá konzervatívna premiérka Theresa Mayová zohrala vedúcu úlohu v propagácii transrodovosti a nie je nič výnimočné na tom, že jej strana verí, že priaznivci transrodovosti nemôžu mať nikdy dosť „práv“. V tomto duchu Carrie Johnsonová, manželka premiéra Borisa Johnsona, vyzvala konzervatívco, aby prijali transrodovosť a bojovali za práva transrodových osôb.

Kultúrna elita je presvedčená, že transgenderizmus súperí o titul „problém 21. storočia“ len so životným prostredím. Tento dôvod sa neobmedzuje iba na prijatie transrodovej identity, ale znehodnocuje aj všetky ostatné identity a dokonca sa ich snaží zbaviť práva na existenciu. Jej predstavitelia už dosiahli stav, keď sa **pojmem „binárny“ v médiách považuje za príznak kultúrnej choroby**, čo je samo osebe dôkazom ich vplyvu na masovú kultúru. Ako poznamenal sociológ Michael Biggs, „**transrodové hnutie zmenilo kultúrne normy a sociálne inštitúcie závažnou rýchlosťou**“. Dokonca aj samotní trans aktivisti boli prekvapení, že tradičné rozdiely medzi mužmi a ženami boli prelomené rýchlo a bez odporu. Ako poznamenal jeden americký profesor práva, ktorý sympatizuje s transgenderom, „*nebinárne rodové identity sa dostali z neznáma do centra pozornosti amerického verejného života s prekvapujúcou rýchlosťou. Začína byť prijateľné označovať ľudí rodovo neutrálnymi osobnými zámenami v tretej osobe (oni, oni, ich). V celej krajine rastie počet „all-gender“ toaliet a čoraz viac amerických právnych zdrojov uznáva tretie rodové kategórie. V júni 2016 súd v štáte Oregon, ako prvý v Spojených štátoch, uznal nebinárne rodové identity. V roku 2017 bol v Kalifornii prijatý zákon č. 5 o uznaní pohlavia, ktorý umožňuje jednotlivcom zmeniť si pohlavie.*“

Toto dramatické prehodnotenie vzťahu medzi mužmi a ženami sa stretlo s pozitívnym ohlasom v Británii a vo viacerých severoeurópskych krajinách. Možnosť určiť si svoj rod prekonala staré, zaužívané konvencie. Stačí, aby sa biologický muž vyhlásil za ženu a získa prístup na ženské toalety, do ubytovacích zariadení alebo do ženských väzníc. Dokonca aj inštitúcie, ktoré boli predtým vyhradené výlučne pre dievčatá, ako napríklad dievčenské sprievodkyne, skautky alebo dievčenské školy, otvorili svoje dvere chlapcom, ktorí sa hlásia k dievčatám. V britskom systéme verejného zdravotníctva si transrodoví pacienti môžu vybrať, či chcú ísť na ženské alebo mužské oddelenie. **Hranice medzi ženami a mužmi sa preto často označujú za umelé, dokonca utláčajúce**, a médiá oslavujú tých, ktorí ich prekračujú, ako odvážne a inšpiratívne vzory.

Na najneočakávanejších miestach sa transgender ideológia stáva **ortodoxiou novej doby**. V rozpore s doteraz nespochybniteľnými zásadami vedy časopisy *Nature* a *Scientific American* „*popierajú, že rozdelenie ľudskeho pohlavia na mužské a ženské je založené na jasných kritériách*“. Do radu sa pridala aj *Britská lekárska asociácia*. Vo svojich odporúčaní týkajúcich sa „inkluzívneho jazyka“ odporúča čitateľom, aby používali výraz „tehotné osoby“ namiesto „tehotné ženy“.

Najnovšie sa prestížny časopis *Lancet* rozhodol označovať ženy ako „telá s vagínami“. Vzhľadom na to, do akej miery transgenderizmus politizuje vedu a medicínu, musíme konštatovať, že táto ideológia, ktorá **posadnuto popiera biologickú realitu**, začína byť do značnej miery normou.

Je pozoruhodné, s akým nadšením svet veľkého biznisu prijal transgenderizmus. Reklama britskej banky HSBC hovorí svetu, že „*pohlavie človeka je jednoducho príliš premenlivé na to, aby malo hranice*“. Keď sa pozrieme na reklamu banky, zdá sa, že sa snaží byť oddaným zástancom transgenderizmu. Podľa

propagačných materiálov majú klienti HSBC na výber z desiatich pohľadí a dostali na výber zoznam úplne nových oslovení, ktoré banka rýchlo vymyslela:

1. Mx (vyslovuje sa mix alebo max);
2. Ind (skratka pre jednotlivca);
3. M (na medzinárodné použitie);
4. Misc (skratka pre miscellaneous);
5. mre (skratka pre mystery);
6. Msr (kríženec medzi Miss = slečna a Sir = pán);
7. myr (oslovenie v texte nie je definované);
8. pr (skratka pre osobu);
9. sai (vyslovuje sa ústa);
10. ser (vyslovuje sa ser);

Inovácia jazyka bankou HSBC by sa dala považovať za neškodné cvičenie v prípade, že niektorí ľudia považujú za užitočné, aby sa nazývali Mx alebo Ser. Až na to, že ide o nový slovník, ktorý nielenže porušuje staré jazykové normy, ale ignoruje aj pocity, ktoré sa za nimi skrývajú. Nie je to teda záležitosť len jazykovedcov. Ako povedal veľký odhaľovateľ totalitarizmu George Orwell, ak chcete ovládať myslenie ľudí, musíte ovládať ich jazyk, musíte nanovo definovať význam slov.

Zdroj: Education Post

Ohrozované práva občanov

Ideológie majú silnú tendenciu „kontrolovať“ jazyk. Tí, ktorí sa dobre smejú na bizarných zámenách vymyslených transrodovými aktivistami, často nepočítajú s dôsledkami, aké so sebou prináša policajný dohľad nad používaním jazyka. Ale dohľad nad jazykom, ako každý iný dohľad, vždy zahŕňa možnosť nátlaku. Obhajcovia transrodovej orientácie neobmedzujú svoje aktivity na získavanie srdc a myslí ľudí. Rovnako sú odhodlaní nútiť ľudí, aby používali nové rodovo neutrálne osobné zámená, ako napríklad *zev* alebo *zee*. **Vyžadujú, aby sa každý pozeral na spoločenskú realitu cez prizmu transgenderizmu.** Každý, kto s týmto názorom nesúhlasí, je jednoducho stíhaný za zločin z nenávisťi.

Rodovo podmienený jazyk je podporovaný formálnymi alebo neformálnymi sankciami uvalenými na spurných tvrdohlavcov v celej Severnej Amerike. Komisia pre ľudské práva newyorského mestského zastupiteľstva už v roku 2015 vydala smernicu, ktorá ukladá pokuty až do výšky 750 000 dolárov zamestnávateľom alebo prenajímateľom, ktorí nepoužívajú správne osobné zámená pri oslovovaní svojich nebinárnych zamestnancov či nájomníkov. V roku 2018 kalifornský guvernér Jerry Brown podporil návrh zákona, ktorý hrozil odvetnými opatreniami voči zamestnancom v zdravotníctve, ktorí „úmyselne a opakovane“ odmietnu používať osobné zámeno, ktoré preferuje pacient.

Na pracovisku a vo vyššom vzdelávaní sú ľudia pod veľkým tlakom a čelia neformálnym sankciám, ak odmietajú používať neutrálny slovník. Ľudia čoraz častejšie dostávajú slovníky pojmov, ktoré by nemali používať na pracovisku. V Kalifornii hrozí zdravotníckym pracovníkom väzenie, ak nie sú ochotní používať „preferované“ zámenná. A kanadský súd nedávno rozhodol, že odmietnutie osloviť niekoho správnym zámenom je porušením jeho ľudských práv! „*Najmä pokiaľ ide o transrodové, nebinárne alebo iné nie cis osoby, používanie správnych osobných zámen potvrdzuje, že sú rovnocenné, hodné rešpektu a majú právo na dôstojnosť,*“ povedal predseda súdu.

Tento rozsudok stanovuje právnu normu, podľa ktorej je každý povinný akceptovať vyhlásenie o vlastnej totožnosti druhej osoby. Sakralizovaním tejto povinnosti súd porušil nielen slobodu prejavu, ale aj slobodu slova. Implicitne vyžaduje, aby človek neveril vlastným očiam. Znamená to, že **ľudia sa už nesmú dívať na svet ako zložený z mužov a žien, ale musia si osvojiť názor, ktorý je v rozpore s tým, čo si skutočne myslia**. Keď sa snažia podriaďiť si vnútorný život ľudí a ovládať ich myslenie a dokonca aj emócie, človek si môže myslieť, že ide iba o neškodnú hru so slovami. Nezabúdajme však na slová Georgea Orwella z románu 1984: „*Strana chce, aby sme popreli skúsenosti, ktoré sme získali našimi očami a ušami. To je jeho najvyšší, najpodstatnejší príkaz.*“

Obhajcovia transrodovej ideológie si získali sympatie a podporu na základe toho, že transrodové osoby sú diskriminované a majú nárok na neobmedzené občianske práva. Transpolitika sa vykresľuje ako obeť rovnakého druhu útlaku, akému čelia čierni ľudia. Mnohí ľudia, ktorí sú proti diskriminácii, pochopiteľne argumentujú tým, že transrodové osoby si môžu vybrať, ako chcú žiť.

TRANSGENDEROVÁ IDEOLÓGIA SA NEZASTAVÍ PRI TVRDENÍ, ŽE BRÁNI OBČIANSKE PRÁVA KOMUNITY, KTORÚ ZASTUPUJE.

Medzi jej typické znaky patrí, že hoci obhajuje občianske práva transrodových osôb, **bezohľadne obmedzuje práva tých, ktorí sú proti nej**. Denne dochádza k tomu, že tí, ktorí sa k nim stavajú kriticky, sú umlčovaní a je im upierané právo na slobodu prejavu. Svoje neliberálne správanie sa snažia ospravedlniť tvrdením, že kritika ich tvrdení predstavuje ohrozenie duševného zdravia a vyrovnaného života transrodových osôb. Nie je náhoda, že práve oni sú najnekompromisnejší a najhorlivejší zástancovia kultúry rušenia (*cancel culture*).

Transgenderizmus získal širokú podporu nielen pre svoje názory, ale aj pre umlčanie svojich kritikov. Tvrdenie, že tí, ktorí kritizujú transrodovú ideológiu, sú motivovaní nenávisťou, do veľkej miery **zodpovedá duchu doby**, ktorý v poslednom čase prevláda v západnom svete. Práve vďaka silnému vplyvu **politiky identity** sa takéto správanie stalo spoločenskou normou. Obhajcovia transrodových osôb používajú typické argumenty znevažujúce význam slobody prejavu. Tvrdia, že tí, ktorí kritizujú transgenderizmus, popierajú transrodovú identitu, čím spôsobujú transrodovým osobám psychickú bolesť a traumy. Ak to berieme takto, potom každý, kto neprijíma slovník transgenderizmu, vystavuje transrodové osoby vážnym zdravotným problémom. A pretože sa presadili argumentáciou, že sloboda prejavu je zdrojom **viktimizácie** a duševných chorôb, podarilo sa im získať právnu a inštitucionálnu podporu pre svoj postoj, že **sloboda prejavu je v skutočnosti to isté ako sloboda nenávisťných prejavov**.

Svojich oponentov prakticky umlčali. Ani jeden prednášajúci na Sussexskej univerzite sa verejne nepostavil na obranu profesorky *Kathleen Stockovej*, ktorá sa stala terčom nenávisťi v mene transgenderizmu. V

mnohých inštitúciách vysokoškolského vzdelávania je autocenzúra štandardným postojom pedagogických pracovníkov. Mnohí to síce popierajú, ale v pravom slova zmysle sa boja vzoprieť vlne transgenderizmu. Jednou z najneprijemnejších črt tejto ideológie je jej desivá schopnosť umlčať každú kritiku.

Transrodová ideológia a transrodové hnutie sa však neuspokojujú so zrušením rozdielu medzi mužom a ženou. Snažia sa aj **zdiskreditovať binárne myslenie vo všetkých jeho podobách**. Binárne myslenie a snaha rozlišovať správne od nesprávneho, normálne od nenormálneho sú nevyhnutné pre morálnu reflexiu a morálne usudzovanie. A každý, **kto útočí na binárne myslenie, útočí nielen na zdravý rozum**, ale aj na opodstatnenosť morálnych noriem.

Útoky na binárne kategórie nadobudli **obzvlášť agresívny charakter** v prípade identity a rodu. Binárne kategórie vraj narúšajú a poškodzujú identitu ľudí, ktorí sa definujú nebinárne. Hľa, typický komentár, ktorého autor hnevľivo útočí na tých, ktorí vidia ľudstvo binárne:

„Keď zavádzate tento paradoxný binárny pohľad, vnucujete svoju koncepciu. Navyše, popierate rodovú fluiditu tých, ktorí majú mužský úd a definujú sa ako muži, ale radi nosia dámsku spodnú bielizeň, možno si líčia tvár alebo sa dopúšťajú porušovania noriem tisíckami iných spôsobov.“

Tento hlas obhajujúci rodovú fluiditu tvrdí, že „*keď mi nalepíte nálepku „cisgender“, páchate psychické a duchovné násilie*“. Osoba má totiž pocit, že binárne zaradenie je násilím voči jej rodovo premenlivej identite.

Pri binárnom myslení je často cieľom spochybníť samotný pojem normality, tzn. aby rozdiel medzi normálnym a abnormálnym bol označený za mylný. „*V moderných spoločnostiach existuje obrovské nedorozumenie v tom, čo je normálne a čo je nenormálne,*“ píše jeden z blogerov a pokračuje, že „*samotný fakt, že existujú dve kategórie, normálna a nenormálna, je výrečným dôkazom tohto nedorozumenia.*“ Psychoterapeut by tiež spochybnil platnosť pojmov normálne a abnormálne, pokiaľ ide o duševné stavy ľudí.

Transrodová ideológia odmieta uznať, že morálne normy, a najmä pojem normality, sú nevyhnutné pre rozkvet komunity. Tvrdí, že samotná myšlienka normativity je hrozbou pre transrodovú identitu. **Ak spoločnosť skutočne stratí dichotómiu „normálne/abnormálne“, stratí schopnosť zmysluplne rozlišovať medzi žiaducim a nežiaducim správaním.**

Ako tvrdím v knihe *Prekračovanie hraníc*, hlavnou hnacou silou krížovej výpravy proti binárnemu mysleniu je **neschopnosť vynášať morálne sudy**. Bohužiaľ, myslenie odsudzujúce vynášanie súdov, sa už v západných spoločnostiach teší **širokej inštitucionálnej podpore**. V skutočnosti by sa transgenderizmus nikdy nedostal tak vysoko bez masívneho šírenia postoja proti vynášaniu súdov.

Viacerí kritici transrodovej ideológie vyjadrili obavy zo škodlivého vplyvu tejto paradigmy na postavenie žien. Poukázali na to, že už len kvôli antipatii voči lesbám by to mohlo mať znepokojujúce dôsledky. Mnohí sa obávajú dôsledkov toho, ak by biologickí muži mali prístup na ženské toalety. Akokoľvek samozrejme sú tieto obavy, vplyv týchto faktorov je takmer bezvýznamný oproti **škodám, ktoré transrodová ideológia napácha na životoch detí**, keď sa ju podarí zaviesť do vzdelávania.

A veru sa ju aj na mnohých miestach podarilo zaviesť. Transrodová výchova má za cieľ odcudziť deti od noriem a hodnôt ich komunít. Ak deti zbavia schopnosti rozlišovať normálne od nenormálneho, budú **morálne bezbranné a zmätené** v tom, kam na tomto svete patria.

Z pohľadu transrodového hnutia to však nepredstavuje problém, ale šancu na preladenie detskej mysle. Keď si deti osvoja, že biologický rozdiel medzi pohlaviami je iba sociálny konštrukt, **už si nebudú môcť byť isté tým, kým sú**. Navyše, ak sa naučia, že nie biologické, ale spoločenské pohlavie, ktoré si sami zvolili, je dôležité, **vážne to naruší ich sebaidentifikáciu**. Ak sa transgenderizmus vstupuje deťom v škole, nevyhnutným dôsledkom bude, že mnohé deti sa nevyhnutne dostanú **do trvalej krízy identity**.

Reklamy, ako napríklad od HSBC alebo programy na Netflixe vykresľujú transgenderizmus ako niečo vzrušujúce a „cool“. To spôsobuje **zmätok v živote detí** a sťažuje im to prechod do dospelosti. Tento **deštruktívny pohľad na svet** ohrozuje zdravý vývoj mladej generácie. Skutočnosť, že transgenderizmus si podmanil toľké inštitúcie, je znak toho, že **západná spoločnosť má vážne problémy**. A skutočnosť, že toľko ľudí, ktorých táto ideológia skutočne desí, mlčí, pretože sa jej neodvážia otvorene čeliť, ukazuje, že tí, ktorým záleží na slobodnej a tolerantnej spoločnosti, majú s transgenderizmom vážny problém.

Keď si uvedomíme kultúrnu silu transgenderizmu a jeho schopnosť umlčať svojich odporcov, nemali by sme sa čudovať, že **mnohí členovia politickej elity sa pridali k tejto ideológii**, aby posilnili svoju vlastnú autoritu. Veľké korporácie a elitné nadácie zohrávajú dôležitú úlohu pri šírení posolstva o transsexuáloch. Ako zdôraznil Michael Biggs, „*transrodové hnutie získalo globálnu podporu amerických miliardárov*“. Miliardár **George Soros a jeho Nadácia otvorenej spoločnosti zmobilizovali svoju globálnu sieť na podporu transgenderizmu**. Podľa *Biggs Data* je táto sieť najväčším finančným podporovateľom transrodového hnutia. Vo vyhlásení zverejnenom v júli 2021 Nadácia otvorenej spoločnosti uviedla, že bude „*investovať do širokej škály iniciatív v oblasti spravodlivosti vrátane úsilia o zvýšenie počtu a podpory žien, transrodových a rodovo nekonformných osôb, ktoré sú vedúcimi predstaviteľmi v politike a vo vláde*“. Prečo je však pre Nadáciu otvorenej spoločnosti a Sorosa dôležité presadzovať zvolenú identitu „*ako základné zákonné právo transrodových osôb*“ a prečo požadujú, aby voľba identity nebola „*regulovaná vekovými obmedzeniami*“? Prečo obhajujú, aby sa deťom podávali hormóny blokujúce pubertu?

Pretože **TRANSRODOVÁ IDEOLÓGIA JE NÁSTROJOM, POMOCOU KTORÉHO MÔŽU OSLABOVAŤ AUTORITU TRADIČNÝCH NORIEM A PRAVIDIEL, KTORÉ UPRAVUJÚ ŽIVOT ČLOVEKA**.

Ako tvrdím vo svojej nedávno vydannej práci *100 rokov krízy identity*, cieľom elitného projektu morálneho inžinierstva je **zbaviť ľudí ich kultúrneho dedičstva**. Ideológia transgenderizmu je neoceniteľným pomocníkom pri pretváraní pravidiel spoločnosti.

Jedným slovom, pozor! Ak sa to nezabrdí, autoritárstvo, ktoré podnecuje transrodovú ideológiu, sa ešte viac rozšíri. Transrodové hnutie nie je dočasný jav ako mnohé iné životné štýly, ktoré rýchlo upadli do zabudnutia. Ak nenarazí na výrazný odpor, len ho to povzbudí k ďalšej expanzii. Ak toľko občanov toleruje dogmu, ktorá popiera to, čo vidia na vlastné oči a počujú na vlastné uši, je samotná demokracia vo veľkom ohrození. Stojíme pred (existenčnou) voľbou: buď sa vzoprieme hegemonii transrodového prúdu, alebo sa

zmierime so životom v kultúrnom otroctve.

Preklad z blogu latoszogblog.hu

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/cesta-transrodovej-ideologie-ku-kulturnej-hegemonii/>